

skutkového předpokladu se spisy. Pokud by v tom měla býti výtká ne-
správného právního posouzení věci, není ani tato oprávněna. Mínil-li do-
volatel říci, že substituovaný advokát jest i bez zvláštní úmluvy povinen
vymáhati substituční útraty nejprve na podlehnuvším odpůrci, jest na
omylu. Kromě toho si nevšímá zjištění odvolacího soudu, že žalobce po-
dal exekuční návrh již dne 3. července 1926, což jistě nebylo opožděné,
hledíc k tomu, že rozsudek odvolacího soudu byl teprve dne 14. června
1926 vydán. K důvodu § 503 čís. 4 cís.: Dovolatel trvá na námitce, že
jest žaloba předčasná, protože bylo ujednáno, že žalobce bude žádati
substituční útraty teprve po úplném skončení sporu, ale že prý spor ještě
není ukončen, protože mandantka žalovaného dosud skoro nic neob-
držela. Že rozepře byla ukončena již v červnu 1926, jest nesporno a že
k ukončení rozepře není třeba také splnění rozsudku, o tom netřeba se
šířiti. Je lhostejno, zda se žalovaný výslovně zavázal, že zaplatí žalobci
substituční útraty. K tomu jest povinen již podle zákona. Substituova-
nému advokátovi přísluší proti jeho substituentovi právě tak nárok na
náhradu útrat a odměn jako přísluší substituujícímu advokátovi proti jeho
klientovi jako zmocniteli. I pro substituční poměr platí předpisy §§ 1004
a 1014 obč. zák. o smlouvě zmocňovací a § 17 adv. ř. Zmínka dovo-
latelova o smlouvě darovací a o nutnosti notářského spisu jest nepocho-
pitelná, protože žalovaný žalobci nic nedaruje, když mu podle své zá-
konné povinnosti zaplatí za právnické práce u něho objednané a sku-
tečně vykonané.

Čís. 8681.

**Zemřel-li žalující manžel po rozsudku (odvolacího) soudu, jímž bylo
vyhověno žalobě o rozvod manželství od stolu a lože z viny žalovaného
manžela, jest rozhodnouti o odvolání (dovolání) žalovaného manžela
a nelze vyhověti návrhu žalovaného manžela, by bylo další řízení v této
rozepři zastaveno.**

(Rozh. ze dne 1. února 1929, Rv II 537/28.)

Žalobu manžela proti manželce o rozvod manželství od stolu a lože
z viny žalované manželky procesní soud první stolice za-
mítl, o d v o l a c í s o u d uznal podle žaloby.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolání žalované a uvedl v otázce,
o n i ž t u j d e, v

d ů v o d e c h:

Dodatečný návrh dovolatelčin, by další řízení v této rozepři bylo
zastaveno, poněvadž prý žalobce dne 14. ledna 1929 zemřel, nemá v zá-
koně opory a proto mu nemohlo býti vyhověno. Úmrtí strany není dů-
vodem ani k přerušení řízení, byla-li zastoupena advokátem, jak tomu

jest i v souzeném případě (§ 155 cřs.). Poukazuje-li dovolatelka na rozhodnutí čis. 7482 sb. n. s., činí tak neprávem, neboť toto rozhodnutí se týká případu, kde žalovaný manžel zemřel za sporu v první stolici. Podle tvrzení dovolatelčina zemřel však její manžel, který je žalobcem, po vydání rozsudku soudu druhé stolice, jímž bylo uznáno na rozvod z její viny, a není tedy závaďy, aby dovolací soud nepřezkoumal správnost napadeného rozhodnutí, což se děje na základě skutkového stavu, který tu byl v době, kdy bylo vydáno. Tehdy manželství ještě po právu trvalo a nebyl tedy bezpředmětným výrok soudu odvolacího, kterým se manželství stran od stolu a lože rozvádí. Ostatně zákon sám (§ 759, druhý odstavec obč. zák.) předpokládá, že k rozhodnutí o žalobě o rozvod neb o rozluku manželství může dojít i po smrti manžela, který podal žalobu (srv. rozh. čis. 7771 sb. n. s.).

Čís. 8682.

V exekučním návrhu na zabavení pohledávky jest uvést důvod pohledávky, může-li vzejít pochybnost o zabavitelnosti právě vzhledem k důvodu pohledávky, nebo může-li důvod pohledávky podle okolností mít význam i pro rozsah exekuce a pro způsob jejího povolení neb nařízení.

Po vykonaném zabavení své pohledávky není věřitel oprávněn, by sám bez svolení toho, kdo zabavil jeho pohledávku, vedl pro zabavenou pohledávku exekuci. Právoplatné přikázání zabavené pohledávky k vybrání odnímá mu vůbec oprávnění dobývat přikázanou pohledávku do výše vymáhané pohledávky.

Způsobilstv vnučeného správce nemá vlivu na platnost povolení exekuce vnučenou správou. Ani okolnost, že nebyly dosud vyřízeny návrhy povinného na zrušení, omezení a odklad exekuce, třebaže byly podány před povolením exekuce, nemá vlivu na povolení exekuce.

Má-li vymáhající věřitel plnit z ruky do ruky, stačí k povolení exekuce ochota vymáhajícího věřitele ke vzájemnému plnění. Povolení exekuce nevádí, že vymáhající věřitel nezajistil dlužníku vzájemné plnění. Počet výkonu exekuce není na závaďu, že vymáhající věřitel nevykonával vzájemné plnění. Dlužník jest tu chráněn předpisem § 42 čis. 4 ex. ř.

Živnost elektrárenská není koncesovanou živností, k jejímuž nastoupení by se vyhledávala zvláštní způsobilstv ve smyslu § 341 ex. ř.

(Rozh. ze dne 2. února 1929, R I 1048, 1049/28.)

I. K vydobytí peněžité pohledávky Arnošta P-a povolil soud první stolice exekuci zabavením pohledávky 150.000 Kč, příslušející prý dlužníku proti Družstvu pro elektrisaci. II. K vydobytí peněžité pohledávky navrhl Arnošt P. a k vydobytí poplatkových pohledávek navrhl československý erár proti témuž dlužníku exekuci zabavením elektrárny příslušející dlužníku. Soud první stolice tento exekuční návrh